

עת"א 42067/07 - א ד נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עת"א 42067-07-14 ד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני:	כב' השופט יואל עדן
העוטר:	א ד (אסיר)
נגד:	שרות בתי הסוהר
המשיב:	

פסק דין

1. בפני עתירה למתן חמשה סעדים שונים - שילוב העוטר בהליך שיקומי; הסרת ההשגחה על העוטר; משך זמן הטיפול בתלונותו שהוגשו לגורמיוחז כגון יועמ"ש שב"ס והיחידה לחייבות שוטרים; אי "ניהול חוקי" לגבי הפעלת קנס ללא פסק דין, וכוונתו להפעלת מאסר במקום קנס; אי קבלת מוצרים (כנראה שהזמין בקנטינה) כגון דיסקים או DVD;

העוטר נשפט למאסרו השלישי לשמר שש עשרה שנים, בגין שלוש עבירות אינוס, ניסיון למעשה סדום, מעשים מגוננים, תקיפת קטן, אוממים כלפית שווה, גריםת היזק בזדון והתעללות בקטין.

בנוסף ניתן צו ל - 41 ימי מאסר בגין אי תשלום קנס.

2. אכן, כתענת ב"כ המשיב, ראוי היה כי העוטר היה מגיש עתירותיו בנפרד עבור כל סוגיה, ואין לצרף נושאים שונים.

המשיב התייחס לטענות העוטר בתשובתו כמפורט להלן :

- שילוב העוטר הטיפול - בשל סוג העבירות בהן הורשע העוטר, הוא סוג בעברין מין ואלם"ב, ונעשה ניסיונות לשלבו בקבוצות טיפוליות בתחום האלם"ב, אך הוא הגיע למפגשים בודדים בלבד. עוד נטען כי לעוטר הוצעו מסגרות טיפול נוספות בתחום עברינות המין וגמילה מאלכוהול, אך הוא סרב לכך, ועתידה להיפתח בחודש ספטמבר 2014 קבוצה בנושא CISROV חיים וטיפול זה יוצע לו.

- סטטוס העוטר כאסיר השגחה - נטען כי העוטר מאבחן כסובל ממחלת נפש מסוג סכיזופרניה ובעברו

אשפוזים פסיכיאטריים, ונבדק לאחרונה ע"י פסיכיאטרית ביום 11.8.2013, כאשר ההחלטה על סיווגו כאמור ניתנה בסמכות ולאור בחינת הממצאים הרפואיים והפסיכיאטריים בעניינו. נטען כי העוטר נבדק לאחרונה על ידי פסיכיאטרית בתאריך 11.8.2013, ומazן הבדיקה האחורה הוא מסרב לשתף פעולה בטיפול ובמעקב פסיכיאטרי וכי אין עילה לביצוע הבדיקה בכפיה, ובמידה והעוטר ישנה עמדתו בעניין זה ניתן יהיה לעורר לו בדיקה עדכנית ולבוחן הגדרה זו, ובמצב דברים זה לא ניתן להסיר את הגדרתו כאסיר השגחה, וכי גורמי הטיפול מצינים כי התרשםותם הינה כי מצבו הנפשי של העוטר אינו יציב, קיימות תנודות רבות במצב רוחו, והתנהגותו לעיתים חסרת גבולות ותוקפנית והינו חסר תובנה באשר לצורך טיפול.

- תלונות לגורם חז - הנושא נבדק ונמצא כי כל פניותו של העוטר שנשלחו לקצין תלונות אסירים נענו לו בחזרה במעטפה סגורה ואין תלונות שלא טופלו.

- מאסר בגין קנס - העוטר טען כי הוטלה עליו שנת מאסר בגין אי תשלום קנס, אולם בפועל מתגבתה ב"כ המשיב ופקודת המאסר אשר צורפה אליה עולה כי מדובר באותו עקב בגין תשלום קנס, לפיו על העוטר לרצות 41 יום בגין יתרת קמן קנס שהוא 1,354 ₪.

- אי קבלת מוצרים מהקנטינה (דיסקים וד.ו.ד.) - נאמר בדיון כי בקשה העוטר בעניין דיסקים התעכבה לאחר והסוכן של הדיסקים היה בצו 8, הבקשה נשלחה וטופל בקרוב. לעניין מכשיר ד.ו.ד. נאמר בתגובה כי כלל לא הזמן על ידי העוטר.

3. בדיון טען העוטר כי טרם סיימו לטפל בתלונתו ביח"ס, אולם לאחר מכן ציין כי "פניתי אליהם עוד פעם ושלחו לי עוד מכתב לבדוק בשנית וסימנו את הטיפול בתלונה" [פרק מיום 2.9.2014 עמ' 2 ש' 11].

עוד ציין העוטר כי ככל הידוע לו הוסיף לו שנת מאסר בגין הקנס שלא שילם, והוא לא הסכים עם טענות ב"כ המשיב בעניין זה.

העוטר טען כי ניסה פעמים רבות להשתלב בהליכי שיקום, והשתתף באופן פעיל במפגשים אולם הקבוצות עצמן הופסקו בפועל.

לענין הזמנת DVD טען כי נאמר לו שאין מכשיר.

צוין כי לעוטר עתירה נוספת להידון לhidon ביום 9.9.2014, ובמסגרתה אחד הסעדים המבוקשים הוא לאשר לו הכנסת דיסקים אשר לא ניתן לרכוש בקנטינה, ועוד צוין כי העוטר עמד על כך שהדין בשתי העתירות יהיה בנפרד.

4. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בעתירה, בתגובה לה ובנסיבות לתגובה, באתי למסקנה כי דין

העטירה על כל חלקייה להידחות.

לענין שילוב העוטר בטיפול, כעולה מתגובה ב"כ המשיב, נעשו נסיבות לשילובו של העוטר בהליך טיפול, הליכים שככל הנראה הסתיימו טרם עת, עקב התנהלות העוטר עצמו. מכל מקום, עולה כי בקרוב תפוח קבוצה נוספת, אשר אליה מתחדים לשלב את העוטר. ככל שאכן הופסקו קבוצות באמצע יש להציג על כך, אולם מהעהולה מתגובה המשיב ונספח התיאחות הגורם הסוציאלי לעטירה אשר עיקרייה מפורטים לעיל בתשובה המשיב, לא ניתן לומר כי לא נעשו נסיבות לשילוב את העוטר, ולא ניתן לומר כי המשיב פעל בחוסר סבירות.

באשר לסוגית סיוגו של העוטר כאסיר הנטען להשגחה, אני מצא כי מדובר בהחלטה סבירה וכי הסיוג לא נקבע שירוטית אלא בהסתמך על עדמת הגורמים המקצועיים וכפועל יצא מבדיקות והערכות פסיכיאטריות אשר נערכו. עדמת המשיב נשמכת על עדמה רפואית של פסיכיאטרים ועדמת גורמים טיפולים לפיה מצבו הנפשי אינו יציב, ולא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטה זו ובסיוג האמור. יתרה מכך, המשיב מצין כי ככל שהעוטר ישנה עמדתו וגישתו ישtmp; פועלה ויאפשר טיפול ומעקב פסיכיאטרי, ניתן יהיה לעוטר בדיקה עדכנית ולבחון את ההגדרה. הנה כי כן, לא רק שההחלטה סבירה וمبرשת על ממצאים רפואיים כאמור, אלא שהמשיב אף מוכן לשוב ולבחון אותה ככל שהעוטר ישנה עמדתו. לאור זאת אין כל מקום לטענה בדבר חוסר סבירות בפועלות והחלטת המשיב.

לענין הטיפול בתלונותו של העוטר, כעולה מתגובה ב"כ המשיב ואף מאמרתו של העוטר במהלך הדיון, ניכר כי תלונונו טופלו, בין אם התוצאה נשאה חן בעני העוטר ובין אם לאו.

לענין המאסר במקומו קנס - לתגובה המשיב צורפה פקודת מסר חתומה, וממנה עולה כי הוטל על העוטר מסר של 41 ים בלבד, בגין אי תשלום קנס, ולא שנה כפי שטען בעטירה. תוספת זו למסר אשר הוטל על העוטר הינה בהתאם לכך מסר שני ניתן על ידי בית משפט, ואני מצא כל פג או טעות של המשיב בעניין זה.

העוטר העלה בדיון טענות על סכומים גבוהים ושונים, לפיך יובהר כי המאסר אשר הוטל בגין אי תשלום קנס הינו כמפורט בספח לתגובה המשיב, והינו מסר של 41 ים בגין אי תשלום קנס אשר יתרתו לתשלום על פי צו המאסר מיום 13.1.2012 הינה 1,354 ₪.

אכן נפסק פיצוי בסכום גבוה, אך הצו מיום 13.1.2012 הינו בגין אי תשלום קנס.

העוטר טוען כי לפני הגשת העטירה נאמר לו כי יש לו מסר של 17 שנים, וכי בגין הקנס הוטלה עליו שנת מסר. על פי תגובת המשיב, ועל פי הצו אשר צורף אליה, בגין אי תשלום קנס מדובר ב - 41 ים מסר.

לאור כל האמור לעיל העטירה, על כל חלקייה, נדחית.

פסק דין יועבר לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בהעדך
הצדדים.